

virksomheder og jobcentre. Svage ledige og ledige med andre problemer oven i ledigheden skal have hjælp og støtte. Det vil nu ske på meget bedre vilkår, når social indsats og beskæftigelsesindsats går hånd i hånd, og hvor man ikke bliver klientgjort i beskæftigelsesindsatsen, bare fordi man ikke hører til gruppen af forsikrede ledige. Og forsikrede ledige, der har andre problemer end ledighed, får ikke lov bare at gå, uden at nogen tager hånd om de problemer.

Lovforslaget sikrer en fokuseret beskæftigelsesindsats, hvor stat og kommune får de bedste muligheder for at handle i de lediges interesser, samtidig med at man styrker fokus på samarbejdet med virksomhederne. Det bør være åbenlyst for alle, at et bedre samarbejde mellem alle parter med den ledige, der skal hjælpes, som det centrale omdrejningspunkt vil være med til at skabe bedre vilkår for beskæftigelsesindsatsen og få flere i job.

Vi får med denne strukturændring samlet hele beskæftigelsesindsatsen ét sted. Parterne, arbejdsgiverne og fagbevægelsen får som noget helt nyt indflydelse på beskæftigelsesindsatsen på alle ledige. Det vil sige, at parterne nu får udvidet deres indsatsområde med mere end hundrede procent. Det er noget, der rykker.

Kl. 14.20

Vi får samlet de statslige AF-medarbejdere med de kommunale medarbejdere, som i dag har hver deres områder. Dem samler vi nu under én hat med de synergier, det giver, den krydsningsfrodighed, vi kender fra en masse andre områder, til fordel for de ledige og arbejdspladserne og virksomhederne. Ja, vi kan ligefrem se for os, hvordan det vil boble ude i kommunerne til glæde for alle dem, der så brændende ønsker sig et job, som systemerne hver for sig ikke er i stand til at give dem. Allerede nu møder jeg mange begejstrede kommunalpolitikere, medarbejdere og ikke mindst ledige, der venter på, at disse ændringer bliver en realitet.

Ministeren vil stå for den helt overordnede vision, mål og styring af beskæftigelsesindsatsen ved hvert år at udmelde et begrænset antal mål og indsatsområder, der skal sættes særlig fokus på.

Beskæftigelsesrådet vil vejlede ministeren, som vi kender det i dag, med den forskel, at Beskæftigelsesrådet nu får vejledningsrettighed over alle, altså ikke bare som nu de forsikrede ledige, men også de ikkeforsikrede ledige. Beskæftigelsesrådet får altså mere end fordoblet sit ansvarsområde. Arbejdsmarkedets parter får

her en helt ny indflydelse, de aldrig tidligere har haft.

De fire beskæftigelsesregioner får den overordnede overvågning som opfølgingsfunktion over for jobcentre, det lokale og regionale arbejdsmarked. Også her får arbejdsmarkedets parter fordoblet deres potentiale. Her får man altså også hele arbejdsmarkedet som indflydelsesområde.

I regionerne får man også en magt, man ikke har haft tidligere, nemlig i sin yderste konsekvens muligheden for at fratage et lokalt jobcenter dets opgaver, hvis resultaterne ikke leveres. Og yderligere som noget nyt får parterne nu mulighed for på det lokale plan at rådgive kommunerne i beskæftigelsesindsatsen. Også her gælder det, at det handler om både de forsikrede og ikkeforsikrede ledige.

Endelig får vi en ensartet behandling af forsikrede og ikkeforsikrede. Det sikres, både ved at de møder de samme medarbejdere, og ikke mindst fordi klagesystemet nu bliver det samme, fordi der oprettes fem nye beskæftigelsesankenævner, der behandler klager over afgørelser truffet af de to myndigheder, staten og kommunerne, i jobcenteret.

Så hvis jeg skal opsummere, får vi fokus på hele arbejdsmarkedet, vi får én indgang for alle, altså nedbrudt kasserne, vi sikrer fleksibiliteten, vi undgår klientgørelsen, vi får et styrket fagligt miljø, parterne får stor indflydelse på alle grupper, vi får fokus på resultaterne i indsatsen, og vi sikrer en ensartet klagebehandling; ja, det bliver en rigtig god reform.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når der kun er den her pressede taletid, der er under andenbehandlingen, specielt når man slår to forslag sammen, så kan man jo ikke på de 20 minutter, der er til rådighed, forvente, at ordførerne kommer hele vejen rundt, derfor kan man være nødt til at stille lidt uddybende spørgsmål.

Jeg undrer mig over, at hr. Jens Vibjerg slet ikke forholdt sig til de ændringsforslag, som SF har stillet, og som er støttet af en række andre partier, omkring ligestilling i loven, eller sagt på mere nudansk: mangel på ligestilling i loven. Jeg har lagt mærke til, at ministeren har forsøgt at skrive lidt prosa om, hvor indstillet han er på ligestilling, men jeg forstår ikke, hvorfor regeringen ikke kan støtte, at man får en markant ligestilling ført ind i loven, sådan at man lovmæssigt sikrer den mainstreaming, der er nødven-